

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12510** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН. Производството е образувано по жалба на [фирма], БУЛСТАТ:[ЕИК], представлявано от С. А. срещу Решение от 20.02.2019г. по НАХД № 12926/2018г., постановено от СРС, НО, 134-ти състав, с което се потвърждава изцяло Наказателно постановление /НП/ № 0333466 от 25.06.2018г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП – [населено място], с което е наложена имуществена санкция в размер 1000 лв. на основание чл. 185 ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 118 ал. 1 от ЗДДС.

В касационната жалба е посочено, че съдебното решение е постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди, че съдът е възприел неправилна фактическа обстановка, като не е взел предвид обстоятелството, че контролната покупка от служителите на НАП е извършена в момента, когато е свършила лентата на касовия апарат и същата е било необходимо да бъде подменена. Сочи още, че не е ясно дали НП е издадено в законоустановения за това срок, както и че определената санкция се явява прекомерна. Моли за отмяна на обжалваното решение и отмяна на НП.

Ответникът по касация ТД на НАП – [населено място] в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли касационната жалба да бъде отхвърлена и решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че [фирма] стопанисвал търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС - магазин за продажба на цветя находящ се в [населено място] [улица]. Във връзка с дейността на стопанисвания търговски обект дружеството имало зачислено работещо фискално устройство в обекта модел Т. ZM KL с ИН на ФУ ZK 075232 и ФП № 50141786.

На 11.03.2018г. в 16:20 часа служители на ТД на НАП - С. извършили проверка в търговския обект. При извършена контролна покупка на 1 брой цвете „зюмбюл“, на стойност 6,00 лева, не бил издаден касов бон от намиращото се в обекта в работен режим фискално устройство. Извършващият проверката - Г. И. Д. на длъжност инспектор приходи при ТД на НАП, след легитимация, изискал от ФУ да бъде отпечатан контролна лента КЛЕН за 11.03.2018г. и дневен финансов X отчет. След отпечатването на отчет №004546/11.03.2018г. и КЛЕН било установено, че сумата от 6,00 лева не е регистрирана на фискалното устройство, чрез фискален бон.

Посочените обстоятелства били отразени в протокол за проверка от 11.03.2018г. Същият бил връчен на същата дата на представляващия дружеството – С. А..

Предвид това, Г. Д. приел, че е налице нарушение на чл.118, ал. 1 от ЗДДС, за което съставил против търговеца АУАН №0333466/11.03.2018г. Така съставеният АУАН бил връчен на упълномощено лице на датата на съставянето му.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражение от [фирма].

Въз основа на посочения АУАН, било издадено и обжалваното Наказателно постановление № 343341-0333466/25.06.2018г. на заместник директор на ТД на НАП – С., с което на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.118, ал. 1 от ЗДДС. При издаване на наказателното постановление АНО съобразил наличието на друго влязло в законна сила наказателно постановление, а именно НП № F301675/26.07.2017г., влязло в законна сила на 31.10.2017г., с което на търговеца е наложена санкция за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Фактическата обстановка СРС е установил от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, касационният състав намира следното:

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са

издадени от компетентни органи и в законоустановените срокове за издаването им. Съгласно разпоредбата на чл. 118 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. В този смисъл, като не е изпълнил визираното задължение, търговецът е осъществил състава на административното нарушение описано в АУАН и НП.

Настоящата съдебна инстанция счита за неоснователно твърдението на касатора, че при постановяване на решението, СРС не е взел предвид обстоятелството, че контролната покупка от служителите на НАП е извършена в момента, когато е свършила лентата на касовия апарат и същата е било необходимо да бъде подменена, поради което вмененото нарушение не следва да се счита за доказано. Снабдяването с материали и консумативи за извършване на търговската дейност във всеки един търговски обект е лично задължение на стопанисващия обекта, който следва да носи отговорност и за евентуалните последствия при изчерпването им, поради което санкционираното лице е следвало да има налична лента за касовия апарат.

Видно от представения по преписката КЛЕН отчет контролна лента, дневният оборот е на стойност 161 лв., докато фактическата касова наличност е била на стойност 177 лв., като разликата от 6 лв. се явява именно стойността на извършената контролна покупка на 1 бр. цвете „зюмбюл“, за която не е издаден касов бон от намиращото се в обекта ФУ. Обстоятелството, че за извършената покупка не е издаден изискуемия касов бон, не се опровергава в хода на проведеното съдебно производство. С оглед на това, съдът споделя извода на СРС за доказаност на административното нарушение.

Неоснователно е възражението на касатора за наличие на смекчаващи вината обстоятелства, както и че не е констатирана вина при извършване на нарушението. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. В случая се касае за регулиране на обществени отношения с финансов характер и за осигуряване и спазване на условията, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки от ФУ, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство. Съдът приема, че нарушението не разкрива белези на по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от съответния вид.

Съгласно приложимата санкционна разпоредба в случая, а именно - чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, за юридическите лица и едноличните търговци се предвижда санкция в размер от 500 лв. до 2 000 лв. Действително, както е посочил въззивния съд, в случая са налице отегчаващи вината обстоятелства, тъй като нарушението се явява повторно по смисъла на §1 т.35 от ЗДДС, тъй като с НП № F301675 от 26.07.2017г., посочено в процесното НП, касаторът е бил санкциониран за нарушение на чл. 188, ал.1 от ЗДДС. С оглед изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.02.2019г. по НАХД № 12926/2018г., постановено от СРС, НО, 134-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

2.